

Bopæl; men da jeg erkjender, at man derved vilde komme ind paa nogen Forrykkelse af den gennemgaaende Tanke i Lovudkastet, har jeg ikke turdet gaae saa vidt, men indskrænket mig til at søge nogle af de Ulemper, den Usikkerhed og Vilkaarlighed, hvorfor vedkommende Eier eller Bruger af en saadan Eiendom udsættes, forebygget ved en Bestemmelse om, at kun een Kommunalbestyrelse fik Afgang til at bestemme hans Indtægt, hvorefter da Delingen med andre Kommuner, som skulde have Deel deri, maatte stee ved Overenskomst mellem Kommunalbestyrelserne selv, hvilket iøvrigt vilde blive uden Betydning for den, hvem Skatten kommer til at ramme. Det er derpaa, Endringsforslaget gaaer ud; jeg troer ikke, at Sagen er ligegyldig, og jeg skal derfor anbefale Forslaget til Vedtagelse. De samme Forslagsstillere have fremdeles under Nr. 12 stillet et Endringsforslag, der gaaer ud paa, at Ordene: „bruge Selvangivelse og derhos“ i § 12, 6te Linie, skulle udgaae, hvoraf vilde følge, at Berettigelsen for Forstanderskabet til under særlige Forhold at foretage en Nedsættelse vilde være tilstede, hvad enten de Vedkommende havde brugt Selvangivelse eller ikke. Vi have troet, at det vilde være helbigt, hvis en saadan Forandring vedtoges, idet vi ikke have kunnet overbevise om, at der var tilstrækkelig Føie til, naar man iøvrigt gaaer ind paa at lade særlige Forhold faae nogen Indflydelse, da at knytte denne Indflydelse til den ufravigelige Betingelse, at Vedkommende havde brugt Selvangivelse. Det vilde efter min Overbevisning føre til, at den kun vilde komme til Nytte for en ubetydelig Deel, da man vistnok tør gaae ud fra, at det kun vil være en forsvindende Deel af Landbefolkningen, der vil eller kan bruge Selvangivelse. Der er af andre ærede Medlemmer stillet et Forslag til § 12, der gaaer betydeligt videre end det, som vi have stillet.

Jeg for min Deel skulde ikke have Neget imod at gaae ind paa de Herrers Forslag under Nr. 11, men jeg har dog ikke troet at turde deeltage i et saa vidtgaende Forslag, men jeg kan stemme derfor, og forsaavidt kan mit Forslag under Nr. 12 kaldes subsidært, da jeg agter at stemme for Nr. 11, og kun in subsidio, saafremt Nr. 11 forkastes, for Nr.

12. Det sidste af mine og Medforslagsstilleres Forslag er Nr. 14, som gaaer ud paa, at i 4de Linie af § 17 forandres Ordene „med sin Ed“ til „under Eds Tilbud“. Jeg skal ikke tilføie Synberligt til, hvad jeg i den Henseende tillod mig at udtale ved Sagens første Behandling. Det er ifølge et Princip hos mig, at jeg ved alle Leiligheder, hvor Edens Anvendelse efter min Opfattelse er mislig, gjør Alt, hvad jeg formaaer, for at fjerne saadanne Bestemmelser. Jeg vilde ansee det egentlig for rettest, at der aldrig i Skatteansættelsessager blev Tale om at lade en Angivelse af sine Indtægter bekræfte med Ed. Jeg troer, det er en farlig Sag, en Sag, som i Virkeligheden ikke fører til det Niemed, man dermed har haadt, men som i andre Henseender kan være af ubodelig Skade, og have en demoraliserende Indflydelse, som man maastee først bagefter faaer Dinene op for, men som kan være meget sørgelige. Jeg anseer det meget vigtigt, at Bestemmelsen gaaer ud. Alt, hvad jeg kan bekvemme mig til at stemme for, er, at der gives en Ret til at kræve en Bekræftelse af Angivelsen under Eds Tilbud, men videre formaaer jeg efter min Opfattelse ikke at gaae. Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale dette Endringsforslag.

Saale: Af de Forslag, jeg har taget Deel i at stille, anseer jeg Forslagene til § 12 for de væsentligste. Der er, hvad jeg troer, at de fleste her i Thinget ere enige med mig i, forskjellige Mangler, der klæbe ved Loven. Det forekommer mig, at der maa findes en Bestemmelse, der giver Sogneforstanderskaberne Berettigelse til, hvor de see, at en Mand bliver for haardt beskattet, at kunne lempe Skatten lidt. Jeg har fra Begyndelsen af været af den Mening, at Skalaen begynder paa et for lavt Trin, idet efter den allerede en Indtægt af 200 Rd. ansættes til en Skatteindtægt af 50 Rd., og jeg tillod mig ved Sagens første Behandling at anføre et Exempel, som viser, at den gaaer saa dybt ned som muligt til den fattige Befolkning, idet det for en Mand, som har en temmelig stor Familie, uden at den dog er saa stor, at han derfor kan siges at leve under særlige Forhold, vil blive meget